

Скарбничка

№7(14) липень 2011

Когда высох колодец

Анну так мучила жажда! Вокруг не было ни капли воды. Уже много-много дней не было дождя. Ни одного облачка не появлялось на небе. Горячее африканское солнце выжгло всю землю на сотни километров вокруг. Реки и ручьи высохли, высох и глубокий колодец, находившийся неподалеку от фермы.

Отец Анны не знал, что делать. Он трудился не покладая рук долгие годы, чтобы построить этот дом и обработать землю. Теперь, казалось, он мог все потерять. Посевы на поле иссушил зной, и, что еще хуже, скот был измучен жаждой, потому что для него не было воды. Что оставалось делать?

Создав вместе всю семью, отец сказал, что положение очень серьезное и что он хочет просить Иисуса послать им дождь.

Все преклонили колени – мама, папа, Анна и ее маленькая сестра – и начали вместе молиться, как никогда прежде.

Папа и мама очень горячо молились, чтобы Иисус послал дождь и спас посевы и скот.

Когда подошла очередь Анны произнести молитву, она не сказала того, о чем просили мама и папа. Она сказала: «Дорогой Иисус, если Ты не пошлешь дождь, пожалуйста, пошли немного воды в наш колодец».

Папа улыбнулся, потому что он понимал, что воде неоткуда взяться в колодце без дождя. Но Анна не думала об этом. Она верила в то, что Иисус может сделать все, и, когда все поднялись с колен, она сказала, что не сомневается в том, что Иисус ответит на ее молитву.

Папа и мама занялись привычной работой по дому, а Анна куда-то пропала. Она пошла к колодцу, чтобы посмотреть, что сделал Иисус в ответ на ее просьбу.

Она долго толкала и двигала крышку колодца, пока наконец ей не удалось заглянуть вниз. Но колодец был такой

глубокий и темный, что она не смогла ничего разглядеть. Взяв камень, она бросила его вниз и внимательно прислушалась. И вдруг – бульк!

В следующее мгновение она уже мчалась к дому во весь дух.

«Иисус послал воду! – кричала она. – Иисус послал воду!»

Папа не мог в это поверить, но побежал к колодцу, чтобы самому удостовериться. Мама и рабочие с фермы бросились за ним. Папа кинул в колодец голыш, и раздался всплеск.

Через мгновение папа уже включил насос, и вскоре из колодца полилась струя чистой холодной воды.

Как они были счастливы и благодарны Иисусу! И знаешь, с того дня колодец больше никогда не высыхал. Конечно, некоторые могут сказать: «Это просто случайность». Но маленькая Анна уверена, что это не так. Она говорит, что это Иисус послал воду в колодец в ответ на ее молитву. И я думаю, она права.

Історія про цуценя 3

Пригоди шукачів 4

Так что же помогло
Славику 5Притча про маленьку
дівчинку і диво-дерево 7

Веселый English 9

Кому добре спиться 10

Повчальна історія 11

Умілі руки 12

Жоржини

Зацвіли жоржини під моїм віконцем,
На кущах високих – білі та червоні,
І жовтогарячі, як вечірнє сонце,
Що сіда надвечір обрію в долоні.

Я люблю ці квіти, друзям їх дарую,
Кожна пелюстинка – ніби з оксамиту
З крихітками блиску – ось зірву одну я,
Ніжну, променисту, сонечком зігріту.

Всі ми в дружнім колі схожі
з пелюстками,
Щоб усім, хто поруч, радість дарувати,
Сонечком зігріті, вимиті дощами,
З ласкою від Бога будемо зростати.

Ольга Бокова

В жаркий день

2

Цена непослушания

6

Качконіс. Хто ж він?

8

В жаркий день

Творіння

На небе ни облачка. Жара стоит уже целый месяц. Хорошо, что они приехали на море, где можно вдоволь купаться. Но сейчас, когда солнышко стоит в зените, Ася с Егоркой сидят в тенечке возле домика и перебирают гречневую крупу по просьбе бабушки, а дедушка сидит рядом на раскладном стуле и читает книгу.

— Дедушка, а дождик когда-нибудь еще пойдет? — спросил Егорка, чтобы как-нибудь отвлечь дедушку от чтения. Егорка вспомнил, что сосед по домику говорил с дедушкой о дожде минут пять назад.

— Думаю, что когда-нибудь пойдет, — не отрываясь от книги, ответил дедушка. Егорке же хотелось, чтобы дедушка перестал читать и что-нибудь им рассказал. Поэтому он решил еще спросить.

— А было такое время, что дождик вообще не шел?

— Бабушка говорит, что было, пусть она вам и расскажет об этом, — все еще не отрываясь от книги, пробурчал дедушка.

А бабушка, стоя у плиты и услышав его слова через окошко, улыбнулась. Она знала, что внучата любят слушать ее рассказы, а у нее всегда есть что им рассказать. Вот и сейчас она расскажет им после обеда о том времени, когда на Земле не было дождя.

— Бог сотворил Землю прекрасной. Особенно прекрасным был Едемский сад, где жила первая пара людей. Повсюду росли разнообразные фруктовые деревья с ароматными плодами, цветущие кустарники распространяли свой аромат. Листья и трава никогда не увядали, солнышко ласково грело и отражалось сиянием в текущих реках, а также драгоценных камнях и золотых слитках, то тут, то там встречающихся среди травы и полевых цветов. Каждое утро на поверхности растений появлялась серебристая роса. Она была обильной и питала растения животельной влагой. Поэтому дождь и не нужен был Земле. Так Творец устроил ее, чтобы темные тучи не омрачали красоты Земли.

— Бабушка, а в какой книжке ты прочитала эту сказку? — спросил Егорка. Бабушка в ответ улыбнулась и сказала:

— Это не сказка, ребятки. Это история нашей Земли. Она записана в замечательной книге, которую Творец подарил нам, людям. И называется эта книга Библией. Она у меня есть. Хотите, покажу?

Бабушка достала из чемодана толстую книж-

ку с красивой глянцевой обложкой. На ней было написано: «Детская Библия».

— Бабушка, да это же для детей книга! Почему же ты ее читаешь? Ты ведь не ребенок!

— Это мой подарок для вас! Я специально взяла ее сюда, чтобы подарить вам, — сказала бабушка и положила книгу перед детьми.

— Ух ты, какая красивая! Большое спасибо! — говорили наперебой Ася и Егорка, — Мама! Папа! Идите скорее сюда! Посмотрите, что у нас есть! Это бабушка нам привезла в подарок!

Скоро все: Ася, Егорка, мама, папа, бабушка и даже дедушка, которому все-таки пришлось отложить в сторону свою книгу, — склонились над столиком, рассматривая картинки в бабушкином подарке. И даже забыли о жаре. А после обеда по очереди читали вслух историю о том, как впервые пошел на нашей Земле дождь. Хотя история была немного грустная, но зато конец у нее был хороший. Путешествие Ноевого ковчега со спасенными людьми и животными окончилось благополучно, Ной и его семья от всей души благодарили Бога за спасение. Бог тоже радовался, что на Земле нашлись люди, которые доверились Ему. А над землей впервые засверкала радуга — символ Божьей верности людям.

Вдруг подул резкий ветер.

— О, да, мы так увлеклись, что не заметили, как с горизонта надвигаются темные тучи! — воскликнул дедушка. — Скоро спрячется солнце, возможно, будет гроза, а на море — настоящий шторм! Видите, какой ветер поднялся!

Дедушка был прав. Пришлось быстро снимать полотенца, сушившиеся на веревке перед домиком, и поспешить закрыть за собой дверь.

— Мы все здесь, как будто в ковчеге, — заметил Егорка.

— Только слонов и жирафов не хватает, — пошутил папа.

— Ничего, мы сейчас их нарисуем. Правда, дети? — мама уже достала из сумки две тетради для рисования, фломастеры и цветные карандаши. — Кто хочет нарисовать ковчег, плавающий по волнам? А кто нарисует животных, идущих к ковчегу?

Оказывается, даже самый скучный день, когда все изнывает от жары или идет ливень, с помощью Библии можно превратить в радостное семейное общение!

Яке навколо все чудове,
Яке яскраве, кольорове,
Блакитне небо, зорі, сонце,
Що світить у моє віконце!
А ще дерева, трави, квіти,
Які довкола нас розквітли,
Звірята, риби і пташки.
Дізнатись хочу залюбки,
Хто так чудово все створив,
Хто сонце й місяць засвітив
І як це все навкруг існує?
Скажіть мені, хто ним керує?

Юра Калашник

Определи, что на каждой картинке недорисовано или нарисовано неправильно. Дорисуй.

Занимательная математика

Внимательно
рассмотри
рисунок и со-
считай, сколько
всего на нем изо-
бражено

яблок
домиков
желтых цветов
белых цветочков

Як пташки співають в лісі!
Тьох-тьох-тьох, цвірінь-цвірінь,
Тіву-тіву-тів, тір-лі-тсі,
Фів-тір-р-ру, тір-лі-тір-лі-дзінь...

Хто їх вчив колись співати,
Як учителька в садку?
Чи матусі їх навчати
В школу відвели таку?

Ні, нема такої школи
І пташиних вчителів.
Лісових птахів ніколи
Цих пісень ніхто не вчив!

Це Творець створив для співу
Тих пташок, як мріяв Сам,
І нагоду дав щасливу
Нам радіти цим пісням.

Ольга Бокова

Артур Максвелл

Історія про цуценя

«Татусю! Що ми знайшли тут у саду!»

Леслі та Роза буквально витягнули батька з кабінету на кухню, де стрибало та бавилося симпатичне цуценя.

– Дозволь нам залишити його в себе, – почав благати Леслі, – воно нічеє, йому потрібне помешкання.

– Але ж я купив уже двох цуценят, – сказав тато, дивлячись на дітей, – я не можу залишити ще одне.

– Так, але ж воно зовсім крихітне, – благала Роза, – я впевнена, що воно їсть дуже мало.

– Можливо, воно чиєсь, – наполягав на своєму тато, котрий ніяк не хотів залишати цуценя вдома.

– Ні, ми всіх запитували, ніхто не знає, звідки воно.

– Гаразд, нехай воно залишиться, але лише на тиждень, – погодився тато.

Яка радість! Вони можуть залишити його в себе. Це буде їхнє власне цуценя! Аж раптом воно перекинуло глечик з молоком, який Роза поставила біля блюдця. Через мить білий потік з'явився на підлозі, а цуценя почало вилизувати його так швидко, наскільки йому вдавалося.

– От бешкетник, – закричав Леслі. – Але я впевнений, що ти більше ніколи цього не зробиш.

– Ми повинні дати йому гарне ім'я, – нагадала Роза, – давай назвемо його Тінкер. Так цуценя стало Тінкером.

Спливав час. Діти все

більше й більше прив'язувалися до свого улюбленця. Тінкер швидко ріс, незабаром він став майже членом родини, лише тато, здавалося, був незадоволений тим, що в домі оселилося цуценя.

Якось уночі, коли всі заснули, Тінкеру, котрий ночував у майстерні, здалося, ніби щось трапилося.

З кухні долинав якийсь чудний задушливий запах. Пес вирішив, що щось не гаразд і потрібно покликати господаря.

«Гав! Гав! Гав!!»

Відповіді не було.

Дим заповнював оселю.

Тінкер знову залаяв: «Гав! Гав! Гав!!»

Батько прокинувся: «Цей пес так лає. Чому він будить нас серед ночі? Краще б я взагалі не дозволяв його залишати в нас».

«Гав! Гав! Гав!»

Чоловік підвівся з ліжка.

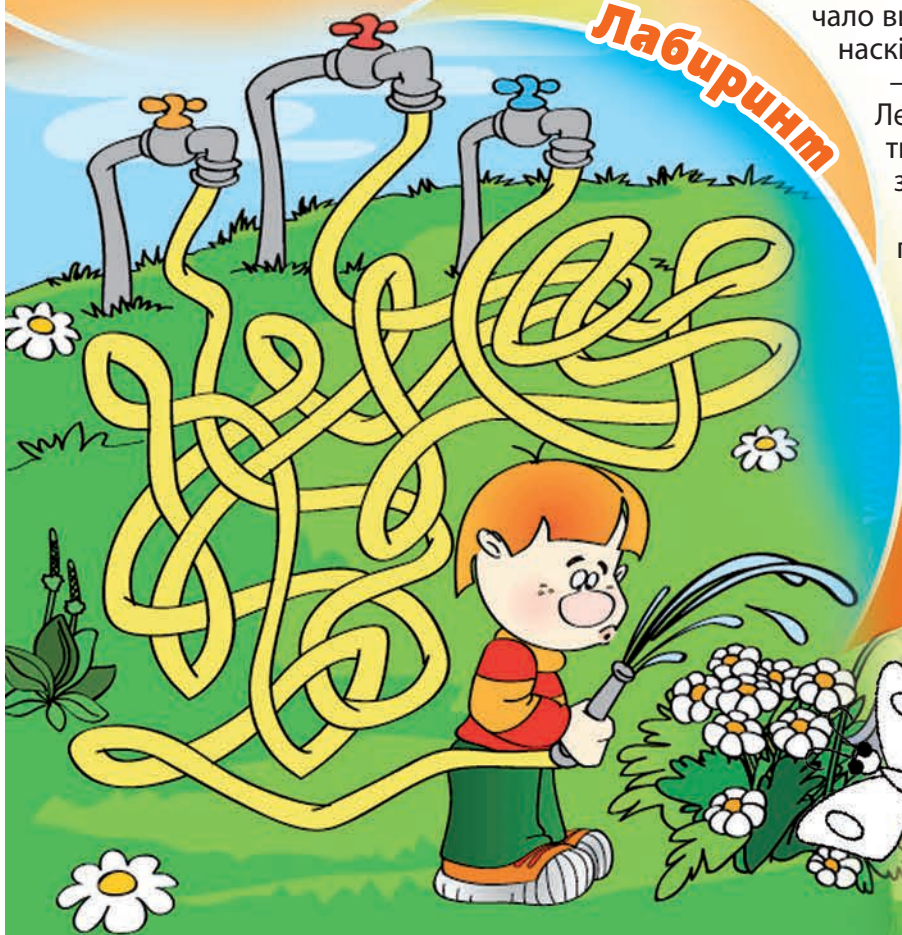
«Ого, – подумав він. – Адже пахне деревом, що горить».

Через мить, спустившись униз, він побачив, що кухня огорнена полум'ям, усе вкрито димом.

Підбігши до крану, батько почав виливати на вогонь воду відра за відрами. Через деякий час пожежу загасили, чоловік вчасно з'явився.

Вранці Тінкеру дали такий сніданок, про який він і не мріяв. А діти не могли цуценяті натішитися. Тато зізнався, що, якби не Тінкер, вони могли б залишитися без будинку чи навіть загинути. Після цього дня він часто повторював, що Тінкер – найкращий пес серед усіх, яких він зустрічав. А мама сказала: «А що могло би трапитися, якби ми не залишили Тінкера?!»

Лабиринт

Раскрась бабочку, которая летит к цветку, в розовый цвет, которая летит от цветка – в голубой.

Веселые каникулы

Задание

1

Если ты правильно сделаешь все задания, то сможешь прочитать очень интересную цитату.

1, 2 или 5, 6

Задание

2

Игры с числами

Найди в каждом ряду буквы, которые встречаются в этом ряду всего один раз. Составь из них слово.

у	к	а	т	а	д	к	т
е	м	в	м	м	е	а	м
з	б	у	б	и	у	з	у
я	в	л	а	л	л	е	я
н	о	р	о	т	н	р	н

Задание

3

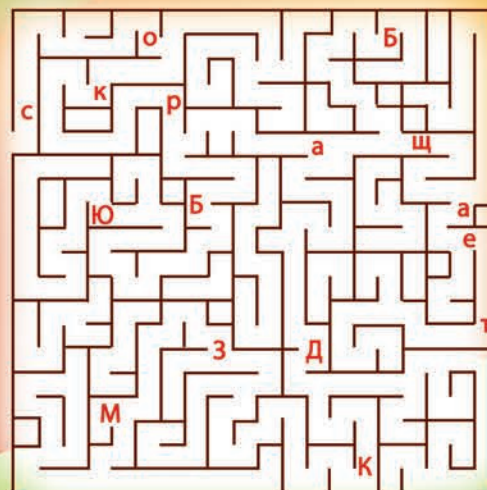
Напиши названия стран и узнаешь следующее слово цитаты.

б	о		г	а		и	
			к		а	и	н
					а	н	я
		я	п		н		я
		о		с	и	я	
		к		а	й		
ф	р			ц		я	

Задание

5

Если ты пройдешь по лабиринту правильно, то прочитаешь следующее слово цитаты.

Задание

6

Следующее слово ты узнаешь, если распутаешь паутинку.

О В А О Н У Л Н И П

Задание

4

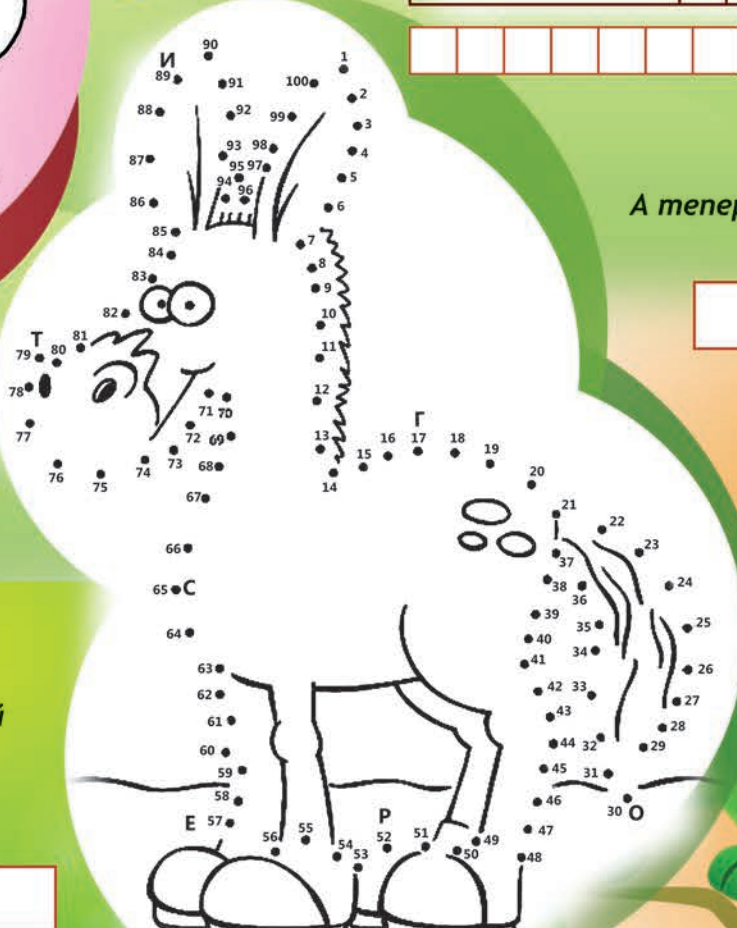
Раскрась картинку. Найди спрятанную букву, она и будет следующим словом цитаты.

Задание

7

Соедини точки. Среди цифр ты будешь находить буквы. Выписывай их в клетки ниже и ты узнаешь последнее слово цитаты.

Разгадай цитату

А теперь прочитай всю цитату.

Ответ на с. 12

Так що же допомогло Славику?

Подбери по форме и цвету к каждому домику дверь. Какой домик ближе, а какой дальше?

Привет, друзя! Вы справились с заданием, подумали над тем, что же помогло Славику, о котором я рассказывала в прошлый раз? Его друг Витя попросил выручить – дать ему свои кроссовки, потому что Витины промокли насквозь. Конечно, жаль, что я не могу слышать ваши ответы, но, как обещала, поделюсь сегодня с вами своим мнением. Думаю, оно совпадет с вашим. Помогло Славику не что иное, как простое доверие своему другу, которого он хорошо знал. Смог ли бы мальчик отдать свои кроссовки кому-то, кого впервые увидел? Я не уверена в этом. Но человеку, которого он хорошо знал, с которым дружил, Славик доверял. К тому же он вспомнил, что с Витей они уже не раз испытывали свое доверие друг ко другу. И оно не подвело. От этого дружба только крепла.

Вот мы и определили, что является «раствором», скрепляющим дружбу. Это – взаимное доверие. Если вы хотите, чтобы ваша дружба была крепкой, никогда не подводите доверие своих друзей!

Маша пообещала Кате, что в 5 часов вечера придет к ней, чтобы помочь выполнить домашнее задание. Катя проболела две недели, и из-за пропусков уроков во многих заданиях не могла сама разобраться. И надо же! Без четверти пять ей позвонил двоюродный брат и сообщил, что через минут двадцать заедет за ней на велосипеде и заберет к себе домой, потому что к нему пришла веселая компания, с которой Маша уже познакомилась раньше. Что же ей делать?! Так хотелось поехать с братом, поиграть с ребятами в волейбол. Но как она может подвести доверие своей подруги?

А может быть, придумать какую-нибудь важную причину для оправдания перед Катей, и все-таки поехать с братом? Однако Маше вспомнился один из наших предыдущих разговоров «Нет ничего тайного, что не сделалось бы явным», и она отказалась от обмана.

– Извини, Костик, я пообещала помочь подружке и не могу не оправдать ее доверие, – сказала Маша в телефонную трубку.

– Машка, ты – классная девчонка! – раздалось в трубке, – перезвони мне, когда освободишься, я заеду за тобой позже.

Маша просияла от счастья и отправилась к Кате. Дружба победила!

«Раствор» оказался прочным, отчего я очень-очень счастлива!

Ваша Дружба Дружбозна

Ольга Бокова

Граки

Галина Токарева-Шевченко

Ніч була темна, дощова, сильний вітер хитав деревами і ламав гілки. Древа були заселені воронами і граками, а також іншими пернатими. Птахи кричали, турбуючись про своїх діток, щоб вони не випали з гнізд. Вранці все стихло, світило сонце, а повітря було чисте і свіже, наче й не було буревію. Усюди були калюжі та зламані гілки. Стурбовані граки бігали по дорозі та кричали. Ми йшли з бабуся до магазину і все це бачили та чули. Коли ми підійшли ближче, то побачили, що в калюжі сидить маленьке мокре граченя, яке розкрило дзьобик і жалісно кричало. Пташки – батьки підлітали прямо до бабусі і кричали. Ми підняли граченя, воно сильно тряслося. Ми його завернули в хустинку, воно відразу замовкло. Граки проводжали нас до самого магазину. Коли ми поверталися, птахи з криком проводжали нас до самої дачі. Пташеня висохло, зігрілося. Бабуся приготувала йому їсти: булочку з молоком. Маленькою ложечкою з-під гірчиці йому клали в дзьобик їжу. Пташеня, хоч і з труднощами, але проковтнуло три-чотири ложечки сніданку і закрило очі.

Ми пішли працювати на город. Коли повернулися, граченя бігало по дорозі і кричало. Ми знову його годували: і травичкою, і яєчками, як курчат. Через кілька днів, як тільки бабуся брала склянку і стукала по ній, воно бігало за нею і широко розкривало дзьобик.

Усе літо граченя прожило в нас. Пташка вже перелітала з куща на кущ. Батьки граченяти прилітали щодня. Якось батьки-птахи прилетіли з двома граченятами. Цілий день вони

були на городі, щось смикали з землі, їли те, що поставила бабуся. Увечері вони полетіли на своє дерево і кликали граченя. Воно було вже більше за них, проте літати не вміло. Дідусь сказав, що ми його дуже розгодували, і підкинув його сильно в повітря. Граченя вчепилося за гілочку осоки і полізло в середину листя. Прилетіли його батьки. Через деякий час граченя було вже на вершечку осоки. Батьки вчили його літати, і воно вже літало з дерева на дерево. Одного разу вони зникли – усі десь помандрували по білому світу...

Через декілька днів нас розбудив крик граків та ворон. Ми вискочили на веранду і побачили сотні граків над нашим будинком. Усе шуміло від їхнього крику. Ми вийшли на подвір'я, а наше граченя сіло прямо біля нас. Бабуся його погладила, і воно злетіло в небо. Птахи кружляли і кричали хвилини з десять.

Це дійство відбувалося кожного ранку, поки ми не переїхали на зиму до Києва.

Зосібні точки

Шарлин Венберг

Цена непослушания

Раскрась рисунок.
Помоги птичке пролететь
сквозь лабиринт и сесть на
палубу корабля.

Соедини точки

Буквенный квадрат

Найди в квадрате
следующие слова

МЯЧ

ДОМ

СЛОН

ОБЛАКО

М	Р	О	Д	Б	Я	Ш	Ъ
Ь	Т	А	Ы	Ю	С	Д	В
О	Е	Н	М	Я	Ч	Ф	И
В	М	Ш	П	У	К	Л	Е
Д	С	Л	О	Н	Й	К	Ч
Ф	Т	М	В	С	Д	О	М
Г	И	Ж	Ю	З	Н	Д	Р
П	Щ	О	Б	Л	А	К	О

– Боюсь, руку придется ампутировать, – сказал доктор. Он только что обследовал рану с инфекцией в области предплечья у Сэма. Мальчик отвернулся к серой больничной стене и сильно сжал глаза, чтобы сдержать слезы. Еще четыре недели назад его жизнь была беззаботной и легкой в деревне в джунглях. Сэм вспомнил предыдущий месяц, когда его отец сделал каноэ и устанавливал мотор. Отец Сэма с гордостью посмотрел на него и приготовился запускать.

– Папа, позволь я первый запущу его, – упрашивал Сэм отца, который отталкивал каноэ от берега длинным шестом.

Отец улыбнулся и дал сыну веревку. Мальчик осторожно намотал ее на шкив, поставил ногу на рулевой рычаг и нажал с силой, какая только могла быть у двенадцатилетнего мальчика. Мотор зарычал, и Сэм опустил осторожно пропеллер в воду. Лодка медленно поплыла по основному течению реки. Сэму казалось, что его сердце выпрыгнет от счастья.

– Молодец, сынок. Ты будешь отличным помощником для меня, когда мы будем плавать по реке. Но ты должен пообещать мне, что никогда не будешь брать лодку сам без спроса, – сказал серьезно отец.

– Не переживай, папа, – утешил его Сэм, вытирая слой пыли с мотора. – Вот увидишь, я буду лучшим рулевым на реке.

Мальчишки упрекали его в том, что он много времени проводит возле лодки.

– Вы завидуете, что у меня есть каноэ! Смотрите, я могу сам им управлять!

Друзья внимательно следили за тем, как Сэм заводил мотор, а потом рассмеялись, когда он заглох. Сэм стиснул зубы и сделал еще одну попытку. Мотор завелся, но мальчики вскрикнули:

– Сэм, пропеллер в воде! Поберегись!

Но крылья пропеллера уже завертелись в воде, и каноэ закрутилось. Рулевой рычаг задел левую руку Сэма. Он беспомощно смотрел, как рычаг поранил его руку от запястья до локтя. Один из друзей Сэма прыгнул в лодку и выключил мотор. Другой побежал в дом и позвал маму Сэма, пока остальные помогли ему выбраться из лодки.

– Как больно! – закричал Сэм, осматривая рану. – Скорее, перевяжите рану моей рубашкой!

– Сэмюэль! Что ты сделал с рукой? – закричала мама, выбежав во двор. – Разве ты не знаешь, что нужно долго плыть по реке, чтобы тебе оказали помощь? А к ближайшему доктору нужно лететь на самолете три дня. Мы даже не знаем, когда прилетит самолет.

Сэм упал на землю, когда мама убрала рубашку с его руки. Она подрбила листья, перемешала их с илом и наложила эту массу на рану Сэма. Мальчик попытался улыбнуться и успокоить

маму. Через неделю мама взялась за голову руками, когда увидела руку Сэма. Она наложила свежую смесь из листьев и ила и дала сыну крепкий чай. Но еще через неделю рука напухла еще сильнее и загноилась. У Сэма была высокая температура и судороги ночью.

Отец отвез Сэма, который был почти без сознания, в каноэ к аэропорту. Когда они приплыли в деревню, им сказали, что самолет не прилетит следующих несколько недель. Люди в Шахаии были очень добры к Сэму и его отцу. У этих жителей деревни необычный Бог, не такой, как в джунглях, – а Бог, Который любит их. Они попросили Бога исцелить Сэма. На следующий день люди услышали рев мотора самолета. Миссионерский пилот неожиданно прилетел в их деревню. Он согласился забрать мальчика в больницу. Это было начало ответа Бога на молитву.

И теперь он лежал в больнице, ожидая, когда ампутируют его руку. Он закрыл глаза, и мысли о необычном Боге, Который послал самолет, перенесли его в Шахаию.

– Господин Бог? Я не послушался моего отца, прости меня, – молился Сэм. – Я могу потерять мою руку. Я не знаю, кто Ты, но можешь ли Ты как-то помочь мне? Пожалуйста, я боюсь.

– Сэм, – говорил доктор, – у нас нет места в больнице. Ты пойдешь к пилоту домой и вернешься через несколько дней. Мы хотим немного подождать. Возможно, нам удастся сохранить руку, сильные антибиотики и тщательное промывание могут помочь.

Сэм добросовестно принимал все лекарства. Три раза в день он опускал руку в специальный раствор. Но она оставалась по-прежнему опухшей. Несмотря на все это, Сэм продолжал верить, что Бог ему поможет, и искренно молился.

На следующий день доктор посмотрел руку Сэма и покачал головой.

– Лучше не стало. Странно, что еще хуже не стало. Мы отрежем мертвую кожу и подождем до следующей недели. Ты должен продолжать делать то, что я тебе говорил, хорошо?

Сэм с благодарностью кивнул. Его рука будет целой еще неделю! Он вернулся в дом пилота. Теперь он был уверен в том, что его услышал Бог и спас его руку.

Прошло много времени, прежде чем рука Сэма была здоровой, и еще больше времени, прежде чем он смог шевелить запястьем и пальцами. Однако Сэм радовался тому, что у него две руки. Теперь он помогает отцу управлять лодкой на реке, и когда пассажиры спрашивают его о шраме на руке, он с гордостью отвечает: «Это рука, которую исцелил Господин Бог!».

Притча про маленьку дівчинку і диво-дерево

У зеленій діброві росло незвичайне дерево. Навесні воно покривалося дивоцвітом, а восени приносило плоди. Якось налетіли сухії байдужості, запекла гаряча злість, полилися зливи образ. Дерево засмучено опустило гілля додолу, духмяний цвіт обси- пався, а ніжна зелень потьмяніла.

Уся діброва стала сумною. Вдень вона ще якось трималася, а вночі було чути стогін, плач. Здавалося, що то так гірко тужить її серце. Напевно, воно знаходилося там, де росло диво-дерево. Зелений дім залишили крилаті співуни. Тихий шелест його листя не тишив нікого. Діброва вмирала.

Одного разу серед гіллястих велетнів заблукала маленька дівчинка. Вона до- вго-довго ходила, аж раптом побачила де- рево, що посеред літа стояло без зелені. Дівча підбігло, обняло його і заплакало: «Бідненьке, тобі теж погано!» Дерево здриг- нулося, немов обпечене дитячими сльо- зами. Співчуття маленької дівчинки

стало життєдайним джерелом, води якого потекли по кроні. Вони напували ослаблу рослину. А ніжний поцілунок дівчинки до- дав сили. На диво-дереві з'явилися нові листочки, розпустився ніжний цвіт. І забу- яло воно ще краще, ніж раніше, а згодом принесло плоди любові, радості, добра, співчуття і довіри.

Серце людини схоже на дерево, що розцвітає від найкращих почуттів, а в'яне від образ і зла, байдужості та холоду. Кожному з нас під силу допо- могти один одному зростити чудові плоди людяності, взаємності, довіри, душевного тепла.

Юра
Калашник

БДЖІЛКА

Не сидять на місці бджоли,
Не лінуються ніколи.
Як вбереться цвітом гай,
На роботу вирушай,
Щоб збирати мед духмяний
Для усіх дітей слухняних.

Тобі молюся в чеканні,
Бо я – мале дитя Землі.
Даруй же, Господи, бажання
Віддати все життя Тобі.

«Банан в вафле»

- Вафельные коржи
- Сгущенка вареная
- Бананы
- Кокосовая стружка

Корж намазать сгущенкой, положить очи- щенный банан и завернуть трубочкой. По- резать на кусочки и обмокнуть в кокосовую стружку с обеих сторон.

Господарочка

Яблочные ватрушки

Состав:

Для теста:

- 2 ст. муки
- 1 ст. воды
- 1/4 ч. л. соли
- 8 капель лимонной кислоты
- 200 гр. масла сливочного (или постного масла без запаха)

Для начинки:

- 5 крупных яблок
- ягоды без косточек
- 1 яйцо для смазки

Приготовление:

Приготовить пресное слоеное тесто и раскатать его в пласт толщи- ной 1 см.

Выемкой диаметром 9 см вырезать 10 круглых лепешек, которые положить на смазанный маслом противень.

Из яблок удалить сердцевину, нарезать круглые ломтики и по одно- му ломтику положить в центр лепешки, предварительно смазанной взбитым яйцом.

Ватрушки выпекать 20-25 мин. при температуре 220 градусов.

После выпекания в середину яблока положить по выбору: виноград, смородину, малину или можно залить желе.

**Готовить вместе с мамой.
Приятного аппетита!**

Творожно-рисовая запеканка

- 1-2 ст. творога
- 2 ст. вареного риса
- 2 яйца
- сахар и соль по вкусу
- горстка изюма
- ванильный сахар

Перемешать в однородную мас- су, выложить в форму и запечь в духовке 30-40 мин. при темпера- туре 100-120°C.

Допоможи бджілкам,
літаючи поміж квіточок,
дістатися вулика.

Качконіс. Хто ж він?

Звір з плоским качиним дзьобом, покритим густою шерстю, має перетинчасті лапи. Плоский і широкий хвіст, як у бобра, передні кінцівки, як у крокодила, зі шпорами на задніх лапах, призначеними для виділення отрути. Качконіс відкладає яйця... Хто ж це?

У ту пору з Австралії доходили чутки про звіра, що живе у воді й відкладає, подібно до птахів і рептилій, яйця і що за цією твариною полюють аборигени, які люблять її м'ясо.

Щоб вирішити загадку дивовижної істоти, до Австралії вирушив зоолог Беннет, і там він виявив – ця тварина називається качконосом. Йому вдалося знайти гніздо качконоса, в якому було троє дитинчат, покритих шерстю. Коли люди відкрили гніздо і висадили дитинчат на землю, вони, хоч і бігали довкруги, але не робили ніяких спроб утекти від людей, як це роблять дорослі особини.

Тубільці, у яких розгорілися очі на цих жирних молоденьких звірів, говорили, що їм уже по вісім місяців і що старі качконоси годують молоком малюків тільки спочатку, а потім комахами, дрібними черепашками.

Справжню сенсацію викликало відкриття в 1884 р. зоологом Колдуеллом яєць качконоса. Цей покритий шерстю звір, який ростить своїх

дитинчат подібно до ссавців, відкладав яйця, як рептилії і птахи. Самка відкладає в гнізді декілька яєць, а потім висиджує їх, як курка.

З яєць вилуплюються голі, сліпі дитинчата з коротким носиком. Потім ніс подовжується, а тільце покривається шерстю. Хутро качконоса густе і грубе, темно-бурого кольору зі сріблястим відтінком. Підшерстя сіре, схоже на підшерстя тюленя або морської видри, калана. Від хутра виходить специфічний рибний запах. Качконоси живуть у водоймищах з мулистим дном і, проціджуючи мул через дзьоб, здобувають креветок, пуголовків, черв'яків, жаб.

Чудові плавці і пірнальники качконоси можуть пробути під водою до 10 хвилин, закриваючи очі і вуха. Як же вони ухитряються знаходити здобич? Люди дізналися про це зовсім недавно. Виявилося, що ця дивовижна тварина володіє своєрідним «шостим» відчуттям. У голові качконоса є утворення-рецептори електросигналів, що утворюються під час роботи м'язів у істот – їхньої потенційної здобичі.

Звичайно, електросигнали від м'язів жаб і креветок дуже слабкі, проте чуйний прилад в голові качконоса умудряється їх уловити. Ще до цього вражаючого відкриття качконіс задавав силу-силенну загадок зоологам і палеонтологам. Чи можна його зарахувати до ссавців? Чи ж це птах, що несе яйця? Чи отруйна рептилія, покрита шерстю?

Качконіс несе яйця. З яєць з'являються дитинчата, яких мати починає годувати молоком. Молоко сочиться з отворів на животі матусі (сосків у неї немає), і малюки його просто слизують. У малюків короткий дзьоб і зуби, які з віком зникають, замінюючись простими роговими пластинками.

Температура тіла качконоса не перевищує 28°C і міняється, як у рептилії, залежно від навколишнього середовища.

Интересные факты об утконосе

1

Оказывается, укол роговых шпор этого млекопитающего (на задних ногах) является ядовитым и несет смерть небольшому животному. Для человека смертельной опасности не представляет, но довольно сильные болевые ощущения гарантирует.

2

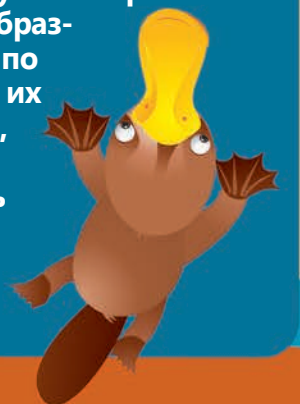
Утконос – заядлый охотник. Делает это он не ради удовольствия, а для того, чтобы набить свой желудок пищей, дневная порция которой составляет до 25% веса самого утконоса. А, накапливая лишний жир в своем хвосте, он страхует себя от голодовки.

3

Во время плавания утконос использует передние лапы, а не задние, в отличие от других водоплавающих.

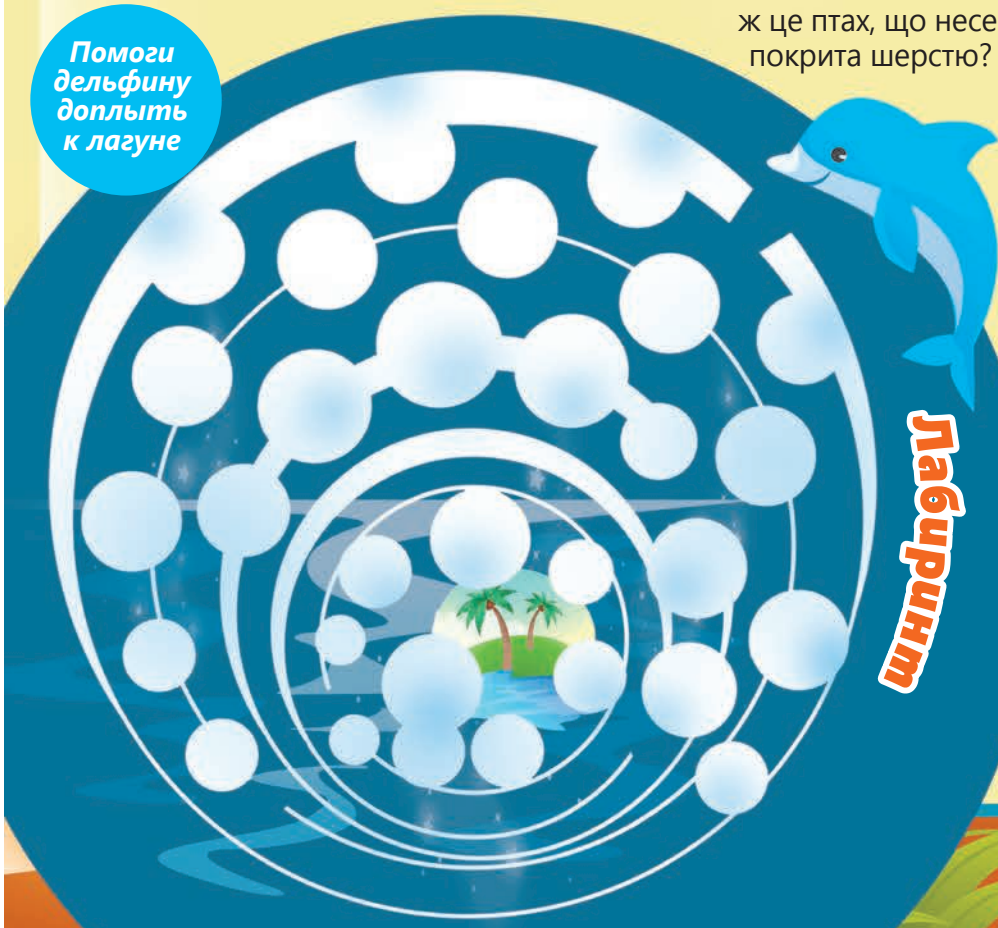
4

Утконосы очень хорошо реагируют на электрические сигналы. Если в воде у утконосов отключаются все рецепторы (зрение, обоняние, слух), то чувство близкого источника электричества бывает на высоте. Утконосам не сложно так обнаружить спрятавшихся ракообразных существ по сокращению их мускулатуры, и это дает возможность животному эффективно охотиться.

Помоги дельфину доплыть к лагуна

Лабиринт

Веселый English

Задание 1

Соедини точки по мере возрастания их номеров. Избегай слова-ловушки. Что нарисовано на картинке?

Form

Four

Five

Nine

Earth

Tent

Three

Five

Tree

Eight

Ten

Elephant

Toy

One

Two

Six

Seven

Eleven

Twelve

Van

Towel

Fifteen

Fourteen

Thirteen

Y

Задание 4

Отгадай слово с помощью ключа

Ключ

1. The second letter of "gooseberry".
2. The fourth letter of "pear".
3. The first letter of "apple".
4. The third letter of "pineapple".
5. The six letter of "cabbage".
6. The seventh letter of "cucumber".

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

Задание 2

Переставь буквы и узнай, какие животные здесь зашифрованы.

REHA SEROH KEYNOM SEEHP IPG RABEZ

ODG REBA ACT LEPETAHN

Ответ: hear, horse, monkey, sheep, pig, zebra, cat, bear, elephant.

Задание 3

В предложенных словах отыщи новые слова. Переведи их.

BATH – BAT – ванна – летучая мышь.

BOWL – _____

SWORD – _____

SNAIL – _____

PLUMP – _____

SLIPPERS – _____

GLOVE – _____

Задание 5

- 1) Разгадай ребусы.
- 2) Помоги еноту добраться до дуба.

Оригами

«Шанка с козырьком»

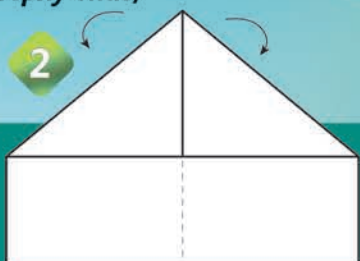
Здравствуйте, ребята! В этом номере вы научитесь делать из бумаги шапку. Для данной поделки рекомендуем взять большой лист бумаги А-1 формата или заменить газетой.

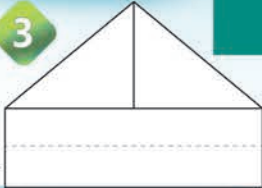
1 Сгибаем прямоугольник пополам сверху вниз;

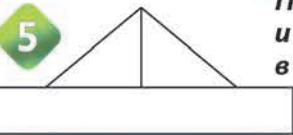
2

Сгибаем верхние углы.

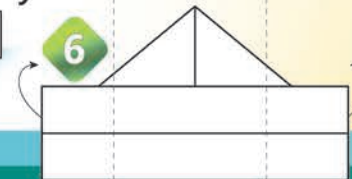

Загибаем нижний край два раза.

Второй нижний край отгибаем один раз.

Переворачиваем модель и делаем все, как в пункте 3.

Сгибаем боковые части модели, как указано на схеме, и соединяем к центру, этот этап позволяет отрегулировать размер шапки.

7 Соединив две части, загибаем края соединения. Формируем козырек с помощью загибов кверху.

Продолжаем формировать козырек, подгибая его края в каркас формы.

9 Переворачиваем форму. Загибаем верхний край шапки назад и заворачиваем его угол под основу шапки, как показано на схеме.

Расправляем шапку. Загибаем за основу шапки два боковых угла.

В результате у нас получилась удобная шапка.

Шэрон Р. Тодд

КОМУ ДОБРЕ СПИТЬСЯ

Усі знають, коли в людини неспокійна совість. Коли вона не зробила все так, як потрібно протягом дня, уночі вона погано спатиме. Але якщо вона зробила все добре, нікого нічим не образила, про все поклопоталася і перед сном помолилася Господу, вона спатиме спокійно. Діти не є винятком з цього правила. І в служінні для Господа, у нашому духовному житті те саме правило: той, хто не виконує Заповіді Господа, боїться вічності, боїться смерті, а той, хто служить Йому від щирого серця, нічого не боїться, але радісно чекає зустрічі з Христом.

Один фермер наймав улітку до себе на роботу помічника. Ціла група хлопців, вільних від школи, зібралася перед ним, і фермер сам повинен був вибрати, кого він хоче.

Фермер звернув увагу на одного пристойно одягненого хлопчика, з дуже чесним поглядом і милою усмішкою, і підійшов до нього. Хлопчик виступив трохи з натовпу назустріч фермеру і приготувався відповідати на всі його питання.

«Як тебе звати?» — почав фермер. «Віктор», — відповів хлопчик. «Ну, Вікторе, що ж ти вмієш робити?» «Я вмію спати під шум сильного вітру, у найстрашнішу бурю». Відповідь здивувала фермера, але він усе ж таки вирішив випробувати хлопчика на ділі і найняв його збирати сіно для корів.

Хлопчик працював добре, робив усе справно, і фермер був задоволений ним.

Одного разу вночі, коли вже всі спали, піднявся сильний вітер. Фермер схопився і тут же подумав про сарай з коровами, про сіно, яке лежало просто неба, і про все своє господарство, якому загрожувала небезпека.

Фермер кинувся до Віктора. Той спав, як убитий, під своєю ковдрою, хоч будинок трясло від вітру. Фермер намагався розбудити хлопчика, але не зміг і кинувся у двір до сіна...

На великий подив фермера, усі двері сараю були замкнуті на засуву, граблі, вила й інші сільськогосподарські інструменти були заховані в сарай, корови мирно жували їжу, а сіно було прикрито брезентом, прибитим колами до землі, так що ні вітер, ні дощ не могли потрапити під це прикриття.

Тоді фермер зрозумів, чому Віктор сказав йому, що може спати в бурю, коли дме вітер і йде сильний дощ. Він пішов до хлопчика і побачив, що той все ще міцно спав. «Що йому вітер, якщо він зробив свою справу, як належить?» — подумав фермер і пішов у будинок з усмішкою на обличчі і подякою в серці.

З тих пір кожне літо фермер запрошував Віктора до себе на роботу, і коли Віктор перебрався в місто вчитися в інституті, фермер дуже шкодував про те, що втратив такого цінного працівника.

Світлофор – моргайко

Чи потоваришували ви зі Світлофором – моргайком? Так, тим світлофором, який нас зустрічає при дорозі і моргає кольоровим сяйвом. Чи, може, ми намагаємося не помічати цього радника на дорозі?

Одного разу п'ятирічна дівчинка, зовсім не зважаючи на яскраво – червоний колір світлофора, який, здавалося, гукав щосили: «Стій! Не можна, зупинись!», перебігала дорогу. Дівчинці здавалося, що вона встигне перебігти, проте...

Почувся різкий звук машини, яка намагалася загальмувати... На щастя, дівчинка залишилася живою

і отримала незначні ушкодження. Вона сильно злякалася і ще довго не могла забути цю дорожню – транспортну пригоду. Але ж цього могло не трапитися...

Як же нас Світлофор – моргайко хоче застерегти?

Моргає вам зеленим –сповіщає: «Рушай сміливо вперед», а коли моргає червоним, хоче вигукнути: «Стій! Небезпека!» Жовте сяйво Світлофора – «Приготуйся рушити».

Дорогі наші дівчатка та хлопчики, будьте обережними! Потоваришуйте зі Світлофором – моргайком!

**Малюнки
наших читачів**

Валерія Басс

**Повчальна
історія**

Прочитай історію
та розмалюй її.

Брати зарізали козла, вмочили квітчасте вбрання Йосипа у кров і принесли його до батька...

Це вбрання мого сина Йосипа... Дикий звір його з'їв... Справді загинув Йосип! Горе мені страному!..

Багато днів Яків справляв жалобу по синові своєму Йосипу...

Хлопчик потрапив у рабство до Єгипту. Але він вірив Богу, і Бог був з ним і завжди йому допомагав...

Що ж було далі?

Він залишився живий?

Потіфаре, цей ізраїльтянин - дуже добрий слуга! Тобі пощастило!

Так, я бачу, що з ним Бог. Я хочу поставити його управителем у моєму домі. Упевнений, що він упорається.

Але одного разу Йосипа неправдиво звинуватили і посадили до в'язниці...

Але і у в'язниці Бог був з Йосипом, і невдовзі Йосип став помічником начальника в'язниці. Одного разу двом в'язням приснилися дивні сни. Бог дав Йосипу мудрість пояснити їх. Через три дні ці сни здійснилися...

Тебе, чашнику, через три дні фараон поверне на попереднє місце і підвищить тебе...

...а тебе, пекарю, через три дні фараон повісить на дереві, і птах поїсть тіло твоє.

Через два роки фараону, правителю тієї країни, приснилися дивні сни...

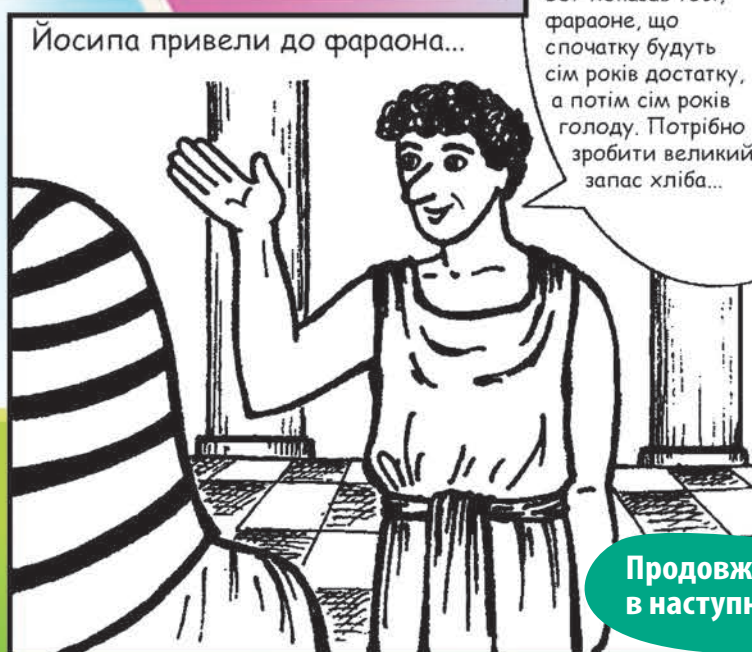
Бог показав тобі, фараоне, що спочатку будуть сім років достатку, а потім сім років голоду. Потрібно зробити великий запас хліба...

Оскільки Бог дав тобі таку велику мудрість, я призначу тебе управителем над усією землею Єгипетською. Тільки трон я буду вищим від тебе.

Тоді царський чашник згадав про Йосипа...

Мій господарю, я знаю людину, яка може пояснити твій сон. Цей чоловік у в'язниці.

Йосипа привели до фараона...

Продовження
в наступному номері

Саморобка «КАЧКОНІС»

вирізати
згинати
клеїти

1. Аккуратно вырежьте фигуру качконоса.
2. Уважно согните та склеюйте.

Ответ на задание с. 4:
Дружба увеличивает
радости и сокращает
наполовину горести.

НЕЗВИЧАЙНЕ ДЕРЕВО

1. Розфарбуйте кожен листочок, бажано різними кольорами.
2. Уважно виріжте кожен листочок.
3. Спробуйте „скласти” дерево.

Надія

Віторок 7:30
Четвер 8:00
Субота 19:00

Маленькі друзі телеканалу "Надія"!
Надсилайте ваші малюнки, запитання, побажання на адресу:

ДРУЖБОЛАНДИЯ
телеканал "Надія"
а/с 36, м. Київ, 04071
druzi@hopechannel.info

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10— А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428— 84— 38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua